

2) Is een uitvoering van artikel 4, punt 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ in dier voege dat overlevering van eigen onderdanen van een lidstaat met het oog op straftenuitvoering tegen hun wil steeds ongeoorloofd is, terwijl overlevering van onderdanen van andere lidstaten tegen hun wil door de bevoegde autoriteit in uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid wel kan worden toegestaan, verenigbaar met het gemeenschapsrecht en in het bijzonder met het discriminatieverbod en het beginsel van het burgerschap van de Unie overeenkomstig artikel 6, lid 1, EU, gelezen in samenhang met artikel 12 EG en de artikelen 17 en volgende EG? Zo ja, moet althans bij de uitoefening van deze discretionaire bevoegdheid rekening worden gehouden met voornoemde beginselen?

(¹) PB L 190, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 20 februari 2008 — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren

(Zaak C-67/08)

(2008/C 107/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Margarete Block

Verwerende partij: Finanzamt Kaufbeuren

Prejudiciële vragen

1. Is het op grond van artikel 73 D, lid 1, sub a, en lid 3, EG-Verdrag (thans artikel 58, lid 1, sub a, en lid 3, EG) toegestaan, overeenkomstig § 21, leden 1 en 2, punt 1, Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz juncto § 121 Bewertungsgesetz (objectieve beperking) de verrekening van Spaanse successierechten met Duitse successierechten ook nog uit te sluiten voor nalatenschappen die in 1999 zijn opengevallen?

2. Dient artikel 73 B, lid 1, EG-Verdrag (thans artikel 56, lid 1, EG) aldus te worden uitgelegd dat de successierechten die een andere lidstaat van de Europese Unie heft over de erfrechtelijke verkrijging van vorderingen die een erflater met laatste woonplaats in Duitsland heeft op kredietinstellingen in deze lidstaat, door een ook in Duitsland wonende erfgenaam, moeten worden verrekend met de Duitse successierechten?

3. Is voor het antwoord op de vraag welke van de betrokken staten de dubbele belasting moet voorkomen, de objectiviteit van de verschillende aanknopingspunten in de nationale fiscale regelingen van belang en is — in voorkomend geval — de woonplaats van de schuldeiser een objectiever aanknopingspunt dan de vestigingsplaats van de schuldenaar?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Italië) op 20 februari 2008 — Raffaello Visciano/I.N.P.S.

(Zaak C-69/08)

(2008/C 107/30)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Raffaello Visciano

Verwerende partij: I.N.P.S.

Prejudiciële vragen

1) Verzetten de artikelen 3 en 4 van richtlijn 80/987 (¹) van 20 oktober 1980, voor zover zij voorzien in de honorering van niet-ervulde aanspraken van werknemers met betrekking tot de bezoldiging, zich ertegen dat deze aanspraken, op het moment dat zij geldend worden gemaakt bij een waarborgfonds, niet langer als bezoldiging maar als uitkering van sociale zekerheid worden gekwalificeerd op grond van het enkele feit dat de toekenning ervan door de lidstaat is toevertrouwd aan een sociale-zekerheidsorgaan, en dat dus in de nationale wetgeving het begrip „bezoldiging” wordt vervangen door het begrip „uitkering van sociale zekerheid”?

- 2) Is het ter verwezenlijking van de sociale doelstelling van de richtlijn voldoende dat de nationale wetgeving de oorspronkelijke loonaanspraken van de werknemer slechts als maatstaf voor de vaststelling van de door tussenkomst van het waarborgfonds te garanderen uitkering hanteert, of dienen de loonaanspraken van de werknemer tegenover zijn insolvente werkgever op zodanige wijze door tussenkomst van het waarborgfonds te worden beschermd dat zij qua inhoud, garanties, termijnen en wijze waarop zij geldend kunnen worden gemaakt, dezelfde status genieten als elke andere uit de arbeidsverhouding voortvloeiende aanspraak in dezelfde rechtsorde?
- 3) Is het verenigbaar met de gemeenschapsrechtelijke beginselen, en met name de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid, om op de niet-gevulde aanspraken van werknemers met betrekking tot het loon over de krachtens artikel 4 van richtlijn 80/987 vastgestelde periode een verjaarsregeling toe te passen die minder gunstig is dan die welke voor aanspraken van soortgelijke aard geldt?

(¹) PB L 283, blz. 23.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk) op 21 februari 2008 — The Queen, op verzoek van Christopher Mellor/The Secretary of State for Communities & Local Government

(Zaak C-75/08)

(2008/C 107/31)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: The Queen, op verzoek van Christopher Mellor

Verwerende partij: The Secretary of State for Communities & Local Government

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de lidstaten krachtens artikel 4 van richtlijn 85/337/EEG (¹) van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijnen 97/11/EG (²) en 2003/35/EG (³) (hierna: „richtlijn”), de redenen openbaar maken voor de beslissing dat een project

als bedoeld in bijlage 2 niet hoeft te worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 van de richtlijn?

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: voldoet de inhoud van de brief van 4 december 2006 van de minister aan deze verplichting?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord: wat is de omvang van de motiveringsplicht in deze context?

(¹) Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40).

(²) PB L 73, blz. 5.

(³) Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad (PB L 156, blz. 17).

Beroep ingesteld op 29 februari 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-94/08)

(2008/C 107/32)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: G. Rozet en L. Lozano Palacios, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door in zijn wetgeving het vereiste van de Spaanse nationaliteit te handhaven voor de uitoefening van de functies van kapitein en eerste stuurman op alle onder Spaanse vlag varende schepen anders dan koopvaardij schepen met een bruto laadvermogen van minder dan 100 GT, die vracht of minder dan 100 passagiers vervoeren en uitsluitend opereren tussen havens of punten die gelegen zijn in gebieden waarover Spanje soevereiniteit, soevereine rechten of rechtsmacht uitoefent, de verplichtingen niet is nagekomen die krachtens het gemeenschapsrecht, met name artikel 39 EG, op hem rusten;
- het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.